

Recenzja rozprawy doktorskiej mgr Anny Simon
pt. *Spoleczna odpowiedzialność przedsiębiorstw w Polsce a kreowanie*
wartości dla najważniejszych grup interesariuszy

Uwagi wstępne

Rozprawa doktorska pt. *Spoleczna odpowiedzialność przedsiębiorstw w Polsce a kreowanie wartości dla najważniejszych grup interesariuszy* została przygotowana przez Panią mgr Annę Simon pod opieką naukową Pani dr hab. Małgorzaty Mołody-Zdziech, prof. SGH oraz Pani dr Ewy Jastrzębskiej w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki o polityce publicznej. Podstawą formalną dla przygotowania recenzji jest uchwała Rady Naukowej Dyscypliny Nauki o Polityce i Administracji nr 54 z dnia 18 maja 2023 r., o czym zostałem poinformowany w piśmie Pana dr hab. Pawła Kubickiego, prof. SGH, Przewodniczącego Rady Naukowej Dyscypliny Nauki o Polityce i Administracji z dnia 24 maja 2022 r.

Celem recenzji jest ustalenie czy rozprawa doktorska stanowi oryginalne rozwiązanie problemu naukowego, a także czy Doktorantka wykazuje ogólną wiedzę teoretyczną w danej dyscyplinie naukowej oraz posiada umiejętność samodzielnego prowadzenia pracy naukowej. Wymagania te wynikają z art. 13, pkt 1, ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. 2003 nr 65 poz. 595 z późn. zm), w związku z art. 179 ust 1 ustawy z dnia 3 lipca 2018 r. Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. 2018 poz. 1669 z późn. zm.).

Niniejsza recenzja została przygotowana w układzie następujących aspektów:

- oryginalność problemu naukowego,
- poprawność i kompletność celów i hipotez badawczych,
- metoda badawcza,
- struktura pracy,

- wartość naukowa,
- strona formalna rozprawy.

Całość zostanie podsumowana w konkluzji końcowej.

Oryginalność problemu naukowego

Problemem naukowym podjętym w rozprawie jest wpływ wdrażania idei społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw na wartość dla przedsiębiorstw i ich interesariuszy. Problem ten jest w pracy rozpatrywany na gruncie teoretycznym i empirycznym. Oś rozważań teoretycznych wyznaczają koncepcje zrównoważonego rozwoju, społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw, interesariuszy przedsiębiorstw oraz wartości dla przedsiębiorstw i interesariuszy. Powyższe zagadnienia cieszą się obecnie dużym zainteresowaniem badaczy reprezentujących różne dyscypliny nauk społecznych, czego efektem jest prężny rozwój koncepcji akcentujących pilną potrzebę ukierunkowywania działalności przedsiębiorstw na osiąganie celów społecznych i środowiskowych, a nie wyłącznie na efektywność ekonomiczną. Efektem tych prac jest m.in. rozwój modeli teoretycznych próbujących łączyć i wyjaśniać relacje pomiędzy pojmowanym makroekonomicznie bądź wielodyscyplinarnie zrównoważonym rozwojem a mikroekonomiczną działalnością przedsiębiorstw. Recenzowana rozprawa wpisuje się w ten nurt rozważań, a co za tym idzie, dotyka niewątpliwie problemów ważnych i aktualnych.

Podstawowym zamierzeniem badawczym podjętym w rozprawie nie jest jednak wkład do dorobku teoretycznego badań nad społeczną odpowiedzialnością przedsiębiorstw, mimo że cele szczegółowe rozprawy uwzględniają przegląd i analizę koncepcji teoretycznych w tym obszarze, lecz zbadanie, jaki jest poziom zakorzenienia się tej koncepcji w polskich przedsiębiorstwach w świetle zmian prawnych stymulujących ten proces. W tym celu Doktorantka przeprowadziła badanie na próbie 151 spółek notowanych na Giełdzie Papierów Wartościowych w Warszawie. Spółki te zostały wyłonione na podstawie kryterium formalnego, z którego wynika obowiązek ujawniania informacji niefinansowych w zakresie zagadnień społecznych, pracowniczych, środowiska naturalnego, poszanowania praw człowieka oraz przeciwdziałania korupcji i łapownictwa w następstwie nowelizacji ustawy o rachunkowości ze stycznia 2017 roku. W Polsce nie przeprowadzono jak dotąd tak obszernych i wszechstronnych badań na temat wpływu powyższych zmian prawnych na tempo wdrażania

koncepcji społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw. Zagadnienia podjęte w rozprawie wypełniają lukę badawczą w tym zakresie. Z tego powodu recenzowaną pracę należy uznać jako spełniającą kryterium oryginalności problemu badawczego.

Poprawność i kompletność celów i hipotez badawczych

O poprawności ram zamierzenia badawczego recenzowanej rozprawy decydują jakość jej celów, tezy i hipotez wraz z logicznymi relacjami pomiędzy nimi. Ramy zamierzenia badawczego zostały zaprezentowane we wstępie pracy.

Za cel główny rozprawy przyjęto „analizę i ocenę wzajemnych relacji pomiędzy wdrażaniem idei społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw do działań polskich spółek kapitałowych, objętych od 1 stycznia 2017 roku obowiązkiem raportowania czynników pozafinansowych, a kreowaniem wartości dla przedsiębiorstwa oraz jego najważniejszych grup interesariuszy” (s. 9). Cel główny został prawidłowo sformułowany oraz bezpośrednio koresponduje z tytułem pracy. Może jedynie zastanawiać pewna niekonsekwencja polegająca na pominięciu w tytule rozprawy kwestii kreowania wartości dla przedsiębiorstwa, która zasadnie została uwzględniona w celu głównym rozprawy.

Poza celem głównym sformułowano również następujące cele szczegółowe pracy:

- a) analiza rozwoju koncepcji zrównoważonego rozwoju, społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw oraz teorii interesariuszy;
- b) krytyczny przegląd metod identyfikacji, klasyfikacji oraz sposobów angażowania interesariuszy;
- c) krytyczna analiza wybranych teorii tworzenia wartości dla przedsiębiorstwa i jego interesariuszy;
- d) diagnoza wzajemnych relacji pomiędzy wdrożeniem koncepcji społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw a angażowaniem najważniejszych grup interesariuszy;
- e) diagnoza wzajemnych relacji pomiędzy wdrożeniem koncepcji społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw a maksymalizacją wartości dla analizowanych grup kapitałowych w Polsce oraz ich interesariuszy (s. 9).

Cele szczegółowe rozprawy, które odnoszą się do wymiaru teoretycznego i empirycznego doktoratu, stanowią bezpośrednio uszczegółowienie celu głównego oraz są zgodne z ogólną koncepcją i elementami składowymi badania.

Elementem konstytuującym ramy zamierzenia badawczego rozprawy jest także jej teza, która stanowi, że „włączenie koncepcji społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw w strategię biznesową oraz proces podejmowania decyzji największych spółek krajowych w Polsce korzystnie wpływa na generowanie wartości dodanej przedsiębiorstwa oraz otoczenia, rozumianego jako jego grupy interesariuszy” (s. 10). Teza ta jest prawidłowo sformułowana i pozostaje w logicznym związku z istotą podjętego problemu naukowego i celami rozprawy.

W pracy podjęto próbę weryfikacji trzech hipotez badawczych. Hipoteza pierwsza zakłada, że „wdrażanie założeń koncepcji społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw wpływa na zdolność do budowania wartości przedsiębiorstwa, przy zachowaniu równowagi w zaspokajaniu oczekiwań otoczenia, w którym funkcjonują” (s. 10). Hipoteza ta została zweryfikowana w częściach teoretycznych rozprawy i skonkludowana w jej zakończeniu. Druga hipoteza stanowi, że „proces wdrażania założeń koncepcji społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw obejmuje identyfikację, klasyfikację oraz angażowanie najważniejszych grup interesariuszy (s. 10). Hipoteza ta została zweryfikowana empirycznie w badaniu ilościowym, choć należy zaznaczyć, że ma ona swoje źródło w koncepcjach teoretycznych, z których wynikają określone wzorce lub standardy wdrażania idei społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw. Hipoteza trzecia zakłada, że „regularne angażowanie interesariuszy i uwzględnianie ich potrzeb oraz oczekiwań w procesie podejmowania decyzji wpływa na kreowanie wartości dla najważniejszych grup interesariuszy (s. 10). Weryfikacji ostatniej z hipotez zostały podporządkowane badania empiryczne o charakterze jakościowym.

Ramy zamierzenia badawczego zostały skonstruowane prawidłowo, zarówno pod względem jakości merytorycznej ich poszczególnych składników, jak też wzajemnych zależności pomiędzy nimi. Pozytywnie należy też ocenić zwięzłość i przejrzystość sformułowania elementów operacjonalizujących problem badawczy.

Metoda badawcza

Rozprawa została przygotowana z wykorzystaniem teoretycznych i empirycznych metod badawczych. Część teoretyczną opracowano na podstawie krytycznej analizy literatury

przedmiotu obejmującej prace teoretyczne, regulacje wspólnotowe i państwowe dotyczące społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw oraz teorii interesariuszy, a także raporty dotyczące implementacji idei społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw w polskich przedsiębiorstwach. Część empiryczną pracy przygotowano w oparciu o analizę treści raportów niefinansowych przygotowanych przez spółki objęte badaniem oraz metodę studium przypadku. Metody badawcze zostały dobrane prawidłowo względem przedmiotu, celów badania oraz postawionych hipotez. Sposób przeprowadzenia badań empirycznych starannie opisano na początku rozdziałów prezentujących uzyskane wyniki.

Jednoznacznie wskazano również ramy czasowe badania empirycznego, które obejmują 2020 rok. Ramy czasowe określono właściwie, gdyż umożliwiły one dokonanie oceny poziomu wdrażania idei społecznej odpowiedzialności w stosunkowo licznej grupie 151 przedsiębiorstw oraz przeprowadzenie analizy jakościowej procesu implementacji tej koncepcji w pięciu przedsiębiorstwach, których wybór przekonująco uargumentowano. Z uwagi na krótki czas jaki upłynął od wejścia w życie nowelizacji ustawy o rachunkowości, przyjęcie obszerniejszych ram czasowych nie było ani możliwe ani uzasadnione.

Struktura pracy

Praca składa się z wstępu, czterech rozdziałów, zakończenia, bibliografii, spisów tabel i rysunków oraz obszernego aneksu. Aneksu nie zatytułowano a w treści pracy nie wyjaśniono co stanowi jego zawartość. Z wywodu można wnioskować, że aneks zawiera minimonografię lub miniraport spółek objętych badaniem, których opracowanie zostało zadeklarowane odpowiednio na s. 140 i na s. 240.

Całość zamyka się w 328 stronach. Praca jest prawidłowo ustrukturyzowana. Podział zagadnień na poszczególne rozdziały jest również poprawny i nie budzi zastrzeżeń. Podjęte zagadnienia zostały omówione w jednym miejscu, w logicznej sekwencji i nie są powtarzane w innych miejscach pracy. Uzyskane wyniki badań oszczędnie zrekapitulowano w zakończeniu. Wywód jest prowadzony w sposób logiczny i uporządkowany.

W rozdziale pierwszym, zatytułowanym *Koncepcja zrównoważonego rozwoju i społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw w perspektywie nauki o polityce publicznej*, scharakteryzowano ewolucję idei zrównoważonego rozwoju oraz powstałą na jej gruncie koncepcję społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw. Interesującym poznawczo wkładem Autorki jest wyodrębnienie sześciu etapów ewolucji koncepcji zrównoważonego rozwoju. Gruntownie omówiono również ideę społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw i jej rozwój, a także bliskie jej koncepcje pokrewne. Z uwagi na usytuowanie rozprawy w dyscyplinie nauk o polityce publicznej, istotna jest analiza ról, jakie idee zrównoważonego rozwoju oraz społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw odgrywają w politykach publicznych Unii Europejskiej oraz Państwa Polskiego. Z analizy tej wyłania się obraz stałego ewoluowania obydwu kluczowych dla tej rozprawy koncepcji w następstwie pogłębiania i przenikania się wiedzy naukowej o stanie i problemach społecznych i środowiskowych, celów i potrzeb deklarowanych przez podmioty kreujące polityki publiczne oraz formułowanych na ich tle teoretycznych uogólnień i propozycji rozwiązań.

Rozdział drugi, pt. *Spoleczna odpowiedzialność przedsiębiorstw a zdolność do kreowania wartości*, ogniskuje się na charakterystykach interesariuszy przedsiębiorstw, wartości przedsiębiorstw oraz związkach między wdrażaniem społecznej odpowiedzialności a budową wartości dla interesariuszy i przedsiębiorstwa. Podstawowa dla tematu rozprawy kategoria pojęciowa, jaką są interesariusze przedsiębiorstw została omówiona wnikliwie z uwzględnieniem różnych klasyfikacji tych interesariuszy oraz charakterystyką normy jakości zapewniającej ich skuteczne zaangażowanie. Warto też podkreślić trafny dobór koncepcji teoretycznych systematyzujących i opisujących różne kategorie wartości oczekiwanych przez przedsiębiorstwa, jak też kluczowe grupy ich interesariuszy. Dokonania naukowe w ramach każdego z powyższych obszarów problemowych przedstawiono starannie, a ich dobór jest prawidłowy i uzasadniony z uwagi na przedmiot analiz empirycznych.

Jakość i dobór treści zaprezentowanych w rozdziale pierwszym i drugim pozwoliły stworzyć solidną podbudowę teoretyczną dla badań empirycznych, których wyniki zostały zaprezentowane w kolejnych częściach rozprawy

W rozdziale trzecim pt. *Kształtowanie relacji z interesariuszami grup kapitałowych w Polsce – wyniki badania ilościowego* zaprezentowano wyniki badania przeprowadzonego na próbie 151 spółek. Na początku rozdziału przedstawiono metodologię badania oraz sposób jego

realizacji. Zaprezentowano tam również szczegółowe pytania badawcze oraz rodzaje analizowanych danych i informacji, niezbyt fortunnie nazwanych wskaźnikami. Rezultatem analizy spółek, na których w 2020 r. spoczywał wymóg składania sprawozdań niefinansowych zgodnie ze znowelizowaną ustawą o rachunkowości są charakterystyki spółek objętych tym wymogiem, formuły sporządzanych przez nie raportów, strategie podejścia do kwestii społecznej odpowiedzialności oraz formy współpracy z interesariuszami.

Wyniki badania zaprezentowano w tabelach oraz je zinterpretowano. Dostarczają one wielu interesujących danych i informacji o poziomie zaawansowania spółek w zakresie wdrażania koncepcji społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw. Ze względu na to, że badanie dotyczyło raportowania spółek w 2020 r., z punktu widzenia zapewnienia spójności wyników zasadniejsze byłoby zaprezentowanie charakterystyk badanych spółek oraz form współpracy z interesariuszami (tabela 18 i dalsze) według stanu np. na koniec 2020 r., zamiast stanu na dzień 10 stycznia 2022 r., czyli na dzień przeprowadzenia badania (data dostępu).

W tabelach 18-30 dane procentowe dotyczące spółek spełniających poszczególne wymogi przedstawiono w relacji do ogółu spółek objętych badaniem (n=151). Z kolei w tabelach 31-46 dane procentowe zostały oszacowane w relacji do każdorazowo innej liczby spółek spełniających określone warunki brzegowe. W celu zapewnienia większej przejrzystości wyników badania korzystniejszym rozwiązaniem byłoby przyjęcie albo stałej liczby n=151 dla całego badania, albo przedstawienie wyników w dwóch kolumnach, prezentujących odsetek spółek w relacji do całej próby badawczej (n=151) oraz w relacji do liczby spółek spełniających określony warunek brzegowy.

W rozdziale czwartym, pt. *Wartość dla akcjonariuszy a wartość dla interesariuszy w praktyce polskich grup kapitałowych: analiza wybranych studiów przypadku* przedstawiono, w formie studiów przypadków, charakterystykę procesu wdrażania strategii w obszarze społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw w pięciu grupach kapitałowych: Lubelskim Węgłu „Bogdanka”, Grupie LOTOS S.A., Grupie CCC S.A., Orange Polska oraz Banku BNP Paribas. W opisach studiów przypadku zaprezentowano, w szczególności, proces identyfikacji interesariuszy i ich charakterystyki oraz etapy tworzenia strategii społecznej odpowiedzialności przy udziale interesariuszy wraz z ich celami i zadaniami oraz metodykami tworzenia wartości. W podsumowaniu opisów poszczególnych przypadków przedstawiono konkluzje oraz wyniki analizy SWOT charakterystyczne dla przedmiotu każdej z analizowanych strategii. W opisie metodyki opracowania studiów przypadku pominięto potrzebną w przypadku badania

jakościowej informacji o liczbie i charakterystyce rozmówców udzielających wywiadów. Wnioski z badań zaprezentowano w zakończeniu rozprawy.

Reasumując, zdefiniowane we wstępie cele rozprawy zostały osiągnięte. Zgromadzone dane oraz przedstawione w pracy argumenty pozwoliły również pozytywnie zweryfikować hipotezy badawcze. Z badań wynika, że problematyka odpowiedzialności społecznej przedsiębiorstw staje się coraz częściej przedmiotem strategii przygotowywanych przy udziale interesariuszy. Wzrasta także popularność międzynarodowych i krajowych standardów, wedle których przedsiębiorstwa raportują z działalności w obszarze społecznej odpowiedzialności. Przeprowadzone badania pozwoliły tym samym ukazać aktualny poziom zaawansowania polskich przedsiębiorstw we wdrażaniu idei ich społecznej odpowiedzialności. Wynika z nich, że polskie przedsiębiorstwa raportowanie w obszarze społecznej odpowiedzialności postrzegają na ogół jako konieczność wynikającą z obowiązku przestrzegania przepisów prawnych, a także w większym stopniu koncentrują się na samym procesie przygotowywania strategii w tym obszarze niż na ich konsekwentnej implementacji oraz monitorowaniu i ewaluacji wyników ich wdrażania.

Formułując opinię na temat rozprawy, należy też zwrócić uwagę na ogólniejsze kwestie problemowe, które wyłaniają się z jej lektury. Co prawda przedmiotem rozprawy są przedsiębiorstwa, to jednak zbyt mało uwagi poświęcono w niej koncepcjom teoretycznym właściwym dla dyscypliny nauki o polityce publicznej pozwalającym silniej połączyć poziom badania organizacji z poziomami polityki publicznej Państwa Polskiego i Unii Europejskiej. Problematyka rozprawy niewątpliwie stwarzała przestrzeń do uwzględnienia w części dotyczącej analizy interesariuszy nie tylko koncepcji interesariuszy przedsiębiorstwa, ale też koncepcji interesariuszy polityki publicznej (*policy stakeholders*) ukierunkowanej na stymulowanie wdrażania idei społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw w celu rozwiązywania problemów społecznych, gospodarczych i środowiskowych. Podobnie, prezentowane w rozprawie poziomy oraz metody angażowania interesariuszy według normy AA1000SES zasługiwały na teoretyczne powiązanie np. z koncepcją drabiny upodmiotowienia (partycypacji) stanowiącą wkład do dorobku teoretycznego paradygmatu współzarządzania/współrządzenia publicznego. Pewien niedosyt pozostawia również deficyt właściwych dla dyscypliny nauki o polityce publicznej rekomendacji dla władz publicznych, sformułowanych w oparciu o wyniki badania polskich przedsiębiorstw, postulujących określone zmiany w polityce publicznej nakierowanej na promocję idei społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw.

Rezultaty rozprawy dostarczają natomiast wielu inspiracji do podjęcia nowych problemów badawczych. Poza potrzebą kontynuowania rozważań o zakorzenianiu się idei społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw, potrzebne są badania koncentrujące się na monitorowaniu i ewaluacji rezultatów takiej działalności, w odniesieniu do wymiernych i niewymiernych wartości osiąganych przez przedsiębiorstwa, ich interesariuszy i interesariuszy polityk publicznych, stymulujących rozwój społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw. Z tego też powodu w rozprawie w niepełnym stopniu udało się przedstawić uzasadnienie dla tezy stanowiącej, że „włączenie koncepcji społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw w strategię biznesową oraz proces podejmowania decyzji największych spółek krajowych w Polsce korzystnie wpływa na generowanie wartości dodanej przedsiębiorstwa oraz otoczenia, rozumianego jako jego grupy interesariuszy”.

Strona formalna rozprawy

Pracę oparto na wielu publikacjach naukowych i dokumentach źródłowych adekwatnych względem podjętej problematyki. Praca jest też poprawna pod względem redakcyjnym. Uchybienia redakcyjne i techniczne, jak np. błędy interpunkcyjne, formatowanie tabel, wielkość liter w tabelach, są nieliczne. Uwagi szczegółowe dotyczące warstwy redakcyjnej przedstawiają się następująco:

- „zdobywanie agentów dbających o interesy pryncypała” (tabela 12, s. 110); właściwsze określenia to pełnomocnik i mocodawca;
- w pracy zamiennie z pojęciem przedsiębiorstwo używane jest określenie firma (m.in. s. 105, s. 106, s. 129, s. 133), co nie jest poprawne, gdyż termin firma oznacza nazwę przedsiębiorstwa;
- „Finanse stanowią 13,2%, z 20 spółek z tego makrosektora” (s. 142); czy chodzi o to, że 13,2% spółek spośród 20 reprezentujących ten makrosektor prowadzi działalność w sektorze finansowym?;
- „Makrosektor handel i usługi stanowi 10,6% badanych spółek...” (s. 142); czy chodzi o to, że 10,6% spółek objętych badaniem prowadzi działalność w makrosektorze handlu i usług? Podobne poprawki redakcyjne są wymagane także na sąsiednich stronach;
- w zakończeniu zbędnie powtórzono cele rozprawy i metody badawcze;

- w zakończeniu położono zbyt mały nacisk na prezentację wniosków i zadeklarowanych we wstępie rekomendacji;
- w zestawieniu bibliograficznym cytowanych prac nie ujęto raportów i innych dokumentów źródłowych pochodzących ze spółek.

Konkluzja końcowa

Na ocenę końcową pracy składa się jej sumaryczna ocena w przekroju kryteriów określonych w art. 13, pkt 1, ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki.

Uwzględniając stwierdzone uchybienia, recenzowaną rozprawę doktorską pt. *Spoleczna odpowiedzialność przedsiębiorstw w Polsce a kreowanie wartości dla najważniejszych grup interesariuszy* przygotowaną przez Panią mgr Annę Simon oceniam pozytywnie oraz uznaję ją za wartościową naukowo zwłaszcza w zakresie uzyskanych wyników badań empirycznych o charakterze ilościowym i jakościowym ukazujących aktualny poziom wdrażania idei społecznej odpowiedzialności w polskich spółkach giełdowych. Osiągnięte rezultaty rozprawy doktorskiej pozwalają na wniosek, że spełnia ona kryterium oryginalnego rozwiązania problemu naukowego. Doktorantka wykazała się ogólną wiedzą teoretyczną w dyscyplinie nauki o polityce publicznej oraz umiejętnością prowadzenia pracy naukowej.

W moim przekonaniu, praca spełnia wymogi stawiane rozprawom doktorskim (art. 13, pkt 1, ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. 2003 nr 65 poz. 595 z późn. zm). Wnoszę zatem o dopuszczenie Pani mgr Anny Simon do publicznej obrony.

